

HØJESTERETS KENDELSE

afsagt onsdag den 2. maj 2018

Sag 40/2018

Anklagemyndigheden

mod

T

(advokat Erik Johannsen, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt kendelse af Retten i Sønderborg den 22. december 2017 og af Vestre Landsrets 14. afdeling den 23. december 2017.

I påkendelsen har deltaget fem dommere: Marianne Højgaard Pedersen, Poul Dahl Jensen, Michael Rekling, Jens Kruse Mikkelsen og Anne Louise Bormann.

Påstande

T har nedlagt påstand om, at Rigsadvokatens afgørelse om udlevering ophæves.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om stadfæstelse.

Sagsfremstilling

T indrejste i Danmark den 2. september 2017, hvor han ankom til grænsen ved Frøslev med en bus fra Tyskland. I forbindelse med indrejsen fremviste han et falsk rumænsk id-kort til politiet. Som følge heraf blev han anholdt og fremstillet i grundlovsforhør ved Retten i Sønderborg senere samme dag sigtet for dokumentfalsk.

Ved Retten i Sønderborgs dom af 18. september 2017 blev T for dette forhold idømt 40 dages fængsel og udvist med indrejseforbud i 6 år. Ved Vestre Landsrets dom af 4. december 2017 blev byrettens dom stadfæstet.

I forbindelse med anholdelsen den 2. september 2017 konstaterede politiet, at T var efterlyst internationalt. Ved europæisk arrestordre af 20. maj 2013 som revideret den 4. oktober 2016 og fremsendt til de danske myndigheder den 26. september 2017 anmodede de rumænske myndigheder om, at T blev udleveret til strafforfølgning i Rumænien for i perioden 2010-2013 at have begået fire lovovertrædelser, der i Danmark svarer til bedrageri, skatteunddragelse og hvidvaskning af penge, og som ifølge rumænsk lovgivning kan straffes med fængsel i 20 år for bedrageri, henholdsvis 3 år og 8 år for skatteunddragelse og 12 år for hvidvaskning af penge. Arrestordren var udstedt i henhold til Retten i Bukarests fængslingskendelse af 20. marts 2013, der den 25. marts 2013 var stadfæstet af Appelretten i Bukarest.

Rigsadvokaten indledte herefter en udleveringssag. Ved brev af 2. oktober 2017 anmodede Rigsadvokaten de rumænske myndigheder om oplysninger om, hvilke forhold T ville blive undergivet under varetægtsfængsling og eventuel afsoning, såfremt han måtte blive udleveret til Rumænien. Rigsadvokaten henledte de rumænske myndigheders opmærksomhed på Højesterets kendelser af 31. maj 2017 (UfR 2017.2593/2 og UfR 2017.2616), hvor Højesteret som følge af pladsforholdene i de rumænske fængsler afslog udlevering af fire personer til henholdsvis strafforfølgning og straffuldbyrdelse i Rumænien. Af Rigsadvokatens brev til de rumænske myndigheder fremgik bl.a.:

“Against this background, the Office of the Director of Public Prosecutions kindly requests the following additional information from the Romanian authorities:

- a) Information about the current status in Romanian prisons regarding the problem with material conditions in prisons, including overcrowding and physical ill-treatment as described in the CPT-report from 2014
- b) Information about which prison T will be placed in and information about the facilities under which he will be detained, and under which his sentence will be enforced
- c) A specific guarantee that T, if extradited to Romania, will not be exposed to prison conditions that are in breach of article 3 of the European Convention on Human Rights”

Den 4. oktober 2017 blev der forsøgt gennemført en afhøring af T i arresten i Aabenraa med henblik på oplysning af hans personlige forhold, men T ønskede ikke at udtale sig.

Rigsadvokaten modtog to udtalelser fra de rumænske myndigheder – henholdsvis udtalelse af 15. november 2017 fra ”Ministry of the Interior, The General Romanian Police Inspectorate, Division for the Coordination of Remand and Provisional Arrest Centres” (Indenrigsministeriet) og udtalelse af 17. november 2017 fra ”Ministry of Justice, National Administration of Penitentiaries” (Justitsministeriet).

Indenrigsministeriet oplyste i sin udtalelse, at såfremt T udleveres via Henry Coandă lufthavnen i Bukarest, vil han blive varetægtsfængslet i et arresthus, hvor han vil få et personligt areal på 4,33 m². I udtalelsen hedder det:

“According to Article 108 of Law no. 254/2013 “remand and provisional arrest shall be executed in remand and provisional arrest centres”, the individuals held in custody being accommodated in compliance with the principle of gender and age separation, namely minors and adults.

Remand and provisional arrest centres subordinated to the General Romanian Police Inspectorate are ensuring the proper exercise of the rights, as stated in the legal framework applied to criminal enforcements.

If the person concerned will be surrendered to the Romanian authorities at the Henry Coandă Airport of Bucharest, he will be held in the custody of the Remand and Provisional Arrest Centre subordinated to the Ialomita County Police Inspectorate, until checking the lawfulness and grounds of the provisional measure, in accordance with Article 348 (2) of the Penal Procedure Code corroborated with Article 207 (2)-(4) of the Penal Procedure Code, and afterwards he shall be transferred immediately in one of the prison units subordinated to the National Prison Administration, according to Article 260 (1)(a) of the Government Ordinance no. 157/2016.

While being held in the custody of this Centre, the person concerned shall be accommodated in a 8.66 square meter room (which does not include the floor surface of the sanitary facility), designed for two persons. Thus, the person concerned shall be detained in one room ensuring 4.33 square meters of personal space, which includes the bed and related furniture.

When admitted in the centre, the person concerned shall be informed in respect of the rights, obligations and interdictions provisioned by the law and shall be examined by the medical staff; the person concerned being granted free medical assistance throughout the entire custodial period.

The detention room is provided with a personal bed for each individual, as well as mattress and necessary bedding and are endowed with furniture for the storage of personal effects and taking meals. The room is provided with natural ventilation and light in a proper manner, and depending on the weather conditions, the temperature is kept at an optimum level by air-conditioners and radiators.

The persons held in custody have unrestricted access to running water and sanitary items to satisfy their physiological needs, each detention room being provided with a sanitary facility (which has a sink, a toilet and a shower) separated from the rest of the room to ensure that personal hygiene is made in private.

With reference to the sanitary and hygiene conditions, we are mentioning that disinfections, pest exterminations and disinfestations are made on a regular basis (disinfections three times per year and disinfestations two times per year), as well as upon the notification of the persons held in custody.

The food provided for the persons held in custody is ensured by the Slobozia Prison, the menu consisting in 3 meals per day, adjusted to the medical/religious needs of the persons held in custody and ensuring the daily caloric needs provisioned by the law in force.

The persons held in custody are granted at least one hour walk outdoors, as well as psychological assistance. As well, they are ensured the proper exercise of his rights, as provisioned by Law no. 254/2013.

If during the execution of the precautionary measure, the centre is confronted with situations which cannot be managed by the centre's administration, the person concerned shall be transferred in other adjacent remand and provisions arrest centres, notwithstanding the proper conduct of the criminal proceedings, which shall ensure similar detention conditions.

With reference to the national or international procedures or other control mechanisms applied to the custodial conditions, we are mentioning that the Romanian remand and provisional arrest centres can be accessed by the control bodies operating pursuant to the international treaties and conventions Romania is part of, for the assessment of the detention conditions.

As well, the People's Advocate (similar to the Ombudsman institution, with general competencies, has the purpose to defend the rights and freedoms of natural persons in their relations with the public authorities), has the possibility to check the compliance with these rights, as well as the detention conditions provided to the persons held in the custody of the remand and provisional arrest centres subordinated to the General Police Directorate of Bucharest."

Justitsministeriet oplyste i sin udtalelse af 17. november 2017, at såfremt T idømmes en fængselsstraf, vil straffen skulle afsones i et fængsel i Rumænien, hvor han – uanset om han anbringes i et lukket, halvåbent eller åbent fængsel – vil få et personligt areal på mindst 3 m². I udtalelsen hedder det:

"Having regard to the fact that the person mentioned has been arrested based on a European Arrest Warrant issued on his name by the District Court Bucharest, in case of his

transfer to Romania, the person will remain in the custody of the police authorities until the criminal prosecution is over and the person is indicted, having regard to the fact that, according with the Protocol between the Romania General Police Inspectorate and the National Administration of Penitentiaries based on Law no. 302/2004 [...], the National Administration of Penitentiaries take over from the escort with the Centre for International Police Cooperation person transferred from abroad on whose name incarceration orders have been issued or decisions about confinement in educational or detention centres.

According with Law no. 254 [...], detained persons are received in prisons, educational or detention centres based on a legal detention document, namely order for detention awaiting trial, incarceration order or final decision of confinement.

Against this background, in accordance with the provisions of art. 107 and 108 of Law no. 254 [...], the detainment and detention awaiting trial during the criminal prosecution stage is enforced in the detainment and provisional arrest centres subordinated to the Ministry of Internal Affairs.

So we underline that the measure of detainment and detention awaiting trial during the criminal prosecution stage or during the preliminary chamber procedure, up to the verification of the legality and groundedness of the measure of detention awaiting trial by the preliminary chamber judge, according with art. 348 para. corroborated with art. 207 para. 2-4 of the Code of Criminal Procedure, is enforced in the detainment and provisional arrest centres subordinated to the Ministry of Internal Affairs, persons in detention awaiting trial are brought to the detention facility by the competent police authorities, after indictment and verification of the legality and groundedness of the measure of detention awaiting trial by the preliminary chamber judge, according with art. 348 para. 2 Code of Criminal Procedure corroborated with art. 207 para. 2-4 of the Code of Criminal Procedure. In case of guilty plea the reception in prison is conducted after indictment and begin of the trial as such.

If the person concerned is convicted based on a final decision to imprisonment which shall be served in a prison, the National Administration of Penitentiaries safeguards that the person will serve the penalty in a prison under the jurisdiction of the National Administration of Penitentiaries and that he will be offered an individual minimum space, depending on the regime for the enforcement of the prison penalty, as follows:

- 3 square meters in case of enforcement of the sanction in the closed regime;
- 3 square meters in case of enforcement of the sanction in the half-open or open regime.

The prison system also ensures the proper exercise of rights as provided for in the legislation on the enforcement of criminal penalties.

The National Administration of Penitentiaries takes all necessary measures to ensure the progressive increase of the number of individual accommodation places.

The rooms dedicated to the accommodation of detainees have to respect human dignity, taking into consideration climate conditions and, most of all, the living area, illumination, heating and ventilation sources.

The rehabilitation of the existing detention spaces and the construction of new detention facilities are conducted also based on international recommendations, especially the recommendations of the European Committee for the Prevention of Torture and Inhuman or Degrading Treatment or Punishments.

Against this background we would like to ensure you of our availability in providing individual safeguards concerning the detention conditions available in order for us to be able to adapt permanently these safeguards to the level of the indicators valid at the time when the request is submitted. Only in this way the Romanian State can provide serious safeguards, thus strengthening its status of a correct and honest partner.

The National Prison Administration would like to take this opportunity to ensure you of its fullest availability in solving all aspects raised by convicted persons who are in the custody of the prisons managed by it.”

På baggrund af udtalelserne fandt Rigsadvokaten, at udleveringslovens § 10 h, stk. 2, ikke var til hinder for udlevering af T, og traf derfor den 1. december 2017 afgørelse i medfør af udleveringslovens § 18 b, stk. 5, om, at T skulle udleveres til strafforfølgning i Rumænien. Af afgørelsen om udlevering fremgår bl.a.:

”3. Idet betingelserne for udlevering findes opfyldt, bestemmer Rigsadvokaten hermed i medfør af udleveringslovens § 18 b, stk. 5, at T skal udleveres til de rumænske myndigheder til strafforfølgning for det i udleveringsanmodningen anførte forhold.

Rigsadvokaten bemærker, at betingelserne i udleveringslovens § 10 a er opfyldt, herunder at det forhold, som T er sigtet for, er omfattet af udleveringslovens § 10 a, stk. 1, nr. 9 og nr. 20, og efter rumænsk ret kan straffes med fængsel i henholdsvis 20, 3, 8 og 12 år. Rigsadvokaten har endvidere lagt vægt på, at der efter det oplyste ikke foreligger forhold, som, jf. udleveringslovens §§ 10 c-10 i, kan begrunde afslag på anmodningen om udlevering.

Vedrørende udleveringslovens § 10 h, stk. 2 skal Rigsadvokaten bemærke, at Højesteret den 31. maj 2017 har afsagt en kendelse i en sag om udlevering til straffuldbyrdelse fra Danmark til Rumænien. På baggrund af de i den sag fremlagte oplysninger fra de rumænske myndigheder lagde Højesteret til grund, at der var en nærliggende mulighed for, at de i sagen omhandlede personer ville komme til at afsone en del af deres fængselsstraffe under forhold, hvor de kun var garanteret 2 kvm. På den baggrund fastslog Højesteret, at der var en reel risiko for, at afsoning i Rumænien ville komme til at ske under forhold, der ville være i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3, således som den Europæiske Menneskerettighedsdomstol havde fortolket og anvendt bestemmelsen i dom af 20. oktober 2016. Udlevering ville derfor være i strid med udleveringslovens § 10 h, stk. 2.

Efter både Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol og Højesterets fortolkning af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3, skaber det en stærk formod-

ning for krænkelse af artikel 3, hvis en indsat i en flerpersoners celle har mindre end 3 m² personligt rum til rådighed.

Rigsadvokaten har i denne anledning ved brev af 2. oktober 2017 anmodet de rumænske myndigheder om oplysninger om fængselsforholdene i Rumænien generelt, samt oplysninger om under hvilke forhold T vil være undergivet under varetægtsfængsling samt afsoning, såfremt han måtte blive udleveret.

Ved e-mail af 27. november 2017 har det rumænske justitsministerium fremsendt to udtalelser fra henholdsvis "Ministry of Administration, Provisional Arrest Centers" og "National Administration of Penitentiaries" til Rigsadvokaten.

"Ministry of Administration, Provisional Arrest Centers" oplyser i deres udtalelse, at T, såfremt han udleveres til Rumænien via Henry Coandă Lufthavn i Bucharest, vil blive varetægtsfængslet i arresthus under Ialomita Politi-inspektorat. Under ophold i dette arresthus garanteres der 4,33 m² per person.

"National Administration of Penitentiaries" oplyser i deres udtalelse, at såfremt T idømmes en fængselsstraf for det i udleveringsanmodningen anførte forhold, vil staffen skulle afsones i et fængsel under "National Administration of Penitentiaries". T vil, uanset om han anbringes i et *lukket, halv-åbent* eller *åbent fængsel*, blive tilbudt 3 m².

På den baggrund finder Rigsadvokaten, at udleveringslovens § 10 h, stk. 2 ikke er til hinder for udlevering til Rumænien.

Udleveringen sker på de vilkår, der er angivet i udleveringslovens § 10 j, jf. § 10."

T indbragte den 5. december 2017 Rigsadvokatens afgørelse for retten.

Under Retten i Sønderborgs behandling af udleveringssagen den 20. december 2017 forklarede T, at han tilhører en særlig befolkningsgruppe, idet han er roma, og at han derfor vil blive udsat for forfølgelse, hvis han kommer til Rumænien. Han forklarede endvidere, at han risikerer forfølgelse på grund af sin kristne tro, ligesom han risikerer at blive slået, banket og voldtaget, hvis han bliver frihedsberøvet i Rumænien. Endelig forklarede han, at de rumænske myndigheder uretmæssigt har kontrolleret hans firmaer.

Ved kendelse af 22. december 2017 kendte Retten i Sønderborg Rigsadvokatens afgørelse af 1. december 2017 om udlevering af T til strafforfølgning i Rumænien lovlig. Af kendelsen fremgår:

"T, der er rumænsk statsborger, er indrejst fra Tyskland til Danmark den 2. september 2017, hvor han gjorde brug af et falsk dokument. Han er ved retten i Sønderborgs dom

af 18. september 2017 dømt for overtrædelse af straffelovens § 171 med fængsel i 40 dage og udvist af Danmark med indrejseforbud i 6 år, hvilket Vestre Landsret har stadfæstet ved dom af 4. december 2017.

Af europæisk arrestordre af 20. maj 2013 – ændret den 4. oktober 2016 har Retten i Bukarest og Appelretten i Bukarest truffet afgørelse om varetægtsfængsling af T på baggrund af sigtelser for bedrageri, hvidvaskning af penge og skatteunddragelse begået i perioden fra 2010 til januar 2013, hvilke straffebestemmelser efter rumænsk ret har strafferammer på 20, 3 og 8 år. De påsigtede forhold er ligeledes strafbare efter dansk ret.

Rigsadvokaten har ved afgørelsen af 1. december 2017 bestemt, at betingelserne for udlevering af T til de rumænske myndigheder til strafforfølgning, er opfyldte, jf. udleveringslovens § 18 b, stk. 5.

Efter det i Rigsadvokatens afgørelse anførte, og da de øvrige betingelser i udleveringslovens §§ 10 c-10 i, er opfyldte, stadfæster retten afgørelse af 1. december 2017 om udlevering, jf. udleveringslovens § 18 b, stk. 5. Det af T anførte om de personlige forhold og hans oplysninger om forholdene i fængslerne i Rumænien, kan ikke efter udtalelserne fra det rumænske justitsministerium herom, føre til et andet resultat.”

T kærede kendelsen til landsretten, som den 23. december 2017 stadfæstede kendelsen i henhold til grundene.

Anbringender

T har anført navnlig, at han i sit hjemland, Rumænien, forfølges politisk, økonomisk og religiøst. Der er således holdepunkter for at antage, at han ved udlevering til Rumænien vil blive forfulgt af de rumænske myndigheder som følge af hans etniske oprindelse, hans kristne tro og hans økonomiske forhold.

Han har først i forbindelse med sagens behandling i byretten den 20. december 2017 forklaret om sine personlige forhold, jf. udleveringslovens § 10 h, stk. 1. Som følge heraf har Rigsadvokaten ved sin afgørelse af 1. december 2017 ikke forholdt sig til hans indsigelser fra retsmødet den 20. december 2017. Rigsadvokatens afgørelse lider derfor af en sådan mangel, at den er ulovlig (ugyldig).

Afgørelsen er endvidere i strid med udleveringslovens § 10 h, stk. 2. De oplysninger, som de rumænske myndigheder har meddelt om hans eventuelle afsoningsforhold i Rumænien, må anses for tvivlsomme i en sådan grad, at det ikke kan lægges til grund, at han vil komme til at afsones under forhold, der ikke vil være i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskon-

ventions artikel 3. De rumænske oplysninger kan ikke tilsidesætte Højesterets kendelse af 31. maj 2017, hvor Justitsministeriets afgørelse om udlevering til strafforfølgning i Rumænien blev ophævet som værende i strid med udleveringsloven.

Anklagemyndigheden har anført navnlig, at de oplysninger, anklagemyndigheden har indhentet hos de rumænske myndigheder, må lægges til grund ved Højesterets afgørelse.

Det kan herefter lægges til grund, at T vil blive varetægtsfængslet i et arresthus, hvor han i en topersoners celle vil være garanteret et personligt rum på 4,33 m². Han vil endvidere få den nødvendige mad, lægehjælp og adgang til udendørs arealer, og cellen vil være udstyret med passende møbler, sanitære og hygiejniske forhold, lys, varme og ventilation mv.

Det kan herudover lægges til grund, at såfremt T idømmes en fængselsstraf, vil straffen skulle afsones i et fængsel i Rumænien, hvor han – uanset om han anbringes i et lukket, halvåbent eller åbent fængsel – vil få et personligt areal på mindst 3 m² i en celle, der er udstyret med de fornødne lys-, varme- og ventilationsforhold, og under forhold, som vil respektere hans menneskelige værdighed.

Henset til disse oplysninger og Højesterets kendelser af 31. maj 2017 vil forholdene ved Ts varetægtsfængsling og eventuelle afsoning i et åbent, halvåbent eller lukket fængsel ikke være i strid med udleveringslovens § 10 h, stk. 2, jf. EU-chartrets artikel 4, jf. artikel 19, stk. 2, og Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3.

Forholdene ved udlevering af T adskiller sig derfor afgørende fra de forhold, der gjorde sig gældende i sagerne, der blev afgjort ved Højesterets kendelser af 31. maj 2017.

T er ikke fremkommet med oplysninger eller materiale, som kan give grundlag for at antage, at anmodningen om udlevering er fremsat af de rumænske myndigheder med det formål at retsforfølge eller straffe T på grund af hans race eller etnicitet, tro eller økonomiske forhold.

Det er korrekt, at der ved Rigsadvokatens afgørelse om udlevering af 1. december 2017 ikke er taget stilling til Ts oplysninger om sine personlige forhold. Det skyldes imidlertid, at han

ikke ønskede at udtale sig til politiet ved afhøringen den 4. oktober 2017. Afgørelsen er ikke derved ugyldig eller ulovlig.

Højesterets begrundelse og resultat

Sagen angår udlevering af T til strafforfølgning i Rumænien i henhold til en europæisk arrestordre. Spørgsmålet er, om udlevering skal nægtes i medfør af udleveringslovens § 10 h, sammenholdt med artikel 3 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og artikel 4 i Den Europæiske Unions Charter om grundlæggende rettigheder.

Udlevering må ikke finde sted, hvis der er fare for, at den pågældende efter udleveringen på grund af sin afstamning, sit tilhørsforhold til en bestemt befolkningsgruppe, sin religiøse eller politiske opfattelse eller i øvrigt på grund af politiske forhold vil blive udsat for forfølgelse, som retter sig mod dennes liv eller frihed eller i øvrigt er af alvorlig karakter, jf. udleveringslovens § 10 h, stk. 1. Udlevering må endvidere ikke finde sted, hvis der er fare for, at den pågældende efter udleveringen vil blive udsat for tortur eller anden umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, jf. udleveringslovens § 10 h, stk. 2. Bestemmelsen skal fortolkes i overensstemmelse med EU-Chartrets artikel 4, jf. artikel 19, stk. 2, og Menneskerettighedskonventionens artikel 3.

Rigsadvokaten har til brug for behandling af udleveringssagen indhentet udtalelser fra de rumænske myndigheder om de forhold, der kan påregnes under frihedsberøvelse af T, hvis han udleveres til Rumænien. Det fremgår af udtalelserne, at han vil blive varetægtsfængslet i et arresthus, hvor han i en topersoners celle vil få et personligt areal på 4,33 m². Han vil endvidere få gratis lægehjælp, og cellen vil være udstyret med egen seng, møbler til opbevaring af personlige effekter og til bispisning, ventilation og lys i fornødent omfang, temperaturregulering i form af aircondition og radiatorer, uhindret adgang til rindende vand og sanitære forhold (håndvask, toilet og bad), ligesom han vil have adgang til tre måltider om dagen samt adgang til at opholde sig udendørs i mindst en time. Det fremgår endvidere af udtalelserne, at en eventuel fængselsstraf vil skulle afsones i et fængsel, hvor han – uanset om han anbringes i et lukket, halvåbent eller åbent fængsel – vil få et personligt areal på mindst 3 m² i en celle, der er udstyret med de fornødne lys-, varme- og ventilationsforhold, og under forhold, som vil respektere hans menneskelige værdighed.

Højesteret finder, at oplysningerne fra de rumænske myndigheder må lægges til grund ved sagens afgørelse, og at udtalelserne må forstås således, at T under såvel varetægtsfængsling som afsoning af en eventuel fængselsstraf i Rumænien er garanteret et personligt areal på mindst 3 m² i en flerpersoners celle.

Herved adskiller sagen sig fra de forhold, der gjorde sig gældende i de udleveringssager, som blev afgjort ved Højesterets kendelser af 31. maj 2017 (UfR 2017.2593/2 og UfR 2017.2616), hvor de pågældende i tilfælde af afsoning i halvåbent eller åbent fængsel kun var garanteret et personligt areal på 2 m².

Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol har i sin dom af 20. oktober 2016 i sagen Muršić mod Kroatien (nr. 7334/13, storkammerafgørelse), præmis 139, udtalt, at når der i en fængselscelle er fra 3 til 4 m² personligt areal pr. indsat, så indgår pladsfaktoren som en væsentlig faktor i Domstolens vurdering af fængselsforholdene. I sådanne tilfælde vil der foreligge en krænkelse af artikel 3, hvis pladsfaktoren er kombineret med andre aspekter af utilstrækkelige ("inappropriate") fysiske forhold i fængslet i relation til navnlig adgang til at bevæge sig udendørs, naturligt lys og luft, ventilation, passende temperatur, adgang til at anvende toilettet, således at det er afskærmet fra resten af cellen, og overholdelse af basale hygiejniske og sanitære behov.

Højesteret finder, at de rumænske myndigheders oplysninger om de forhold, der efter udlevering af T vil gælde for ham ved henholdsvis varetægtsfængsling og eventuel efterfølgende afsoning af fængselsstraf, ikke giver grundlag for at fastslå, at der er reel risiko for, at han vil blive udsat for umenneskelig eller nedværdigende behandling i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3. Højesteret tiltræder derfor, at udlevering af ham til Rumænien ikke vil være i strid med udleveringslovens § 10 h, stk. 2.

Højesteret finder endvidere, at der ikke er fremkommet sådanne oplysninger, at der er grundlag for at fastslå, at der er reel risiko for, at T vil blive udsat for forfølgelse på grund af sin etniske oprindelse eller sin religiøse eller politiske opfattelse. Højesteret tiltræder derfor, at udlevering af T til Rumænien ikke vil være i strid med udleveringslovens § 10 h, stk. 1.

Det kan ikke føre til, at Rigsadvokatens afgørelse om udlevering er ugyldig, at T først har forklaret om sine personlige forhold den 20. december 2017 under behandlingen af sagen i byretten, og at Rigsadvokaten ved sin afgørelse af 1. december 2017 derfor ikke har forholdt sig til hans indsigelser.

Højesteret stadfæster herefter landsrettens kendelse.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for Højesteret, jf. udleveringslovens § 18 b, stk. 3, jf. § 14, stk. 2.

Thi bestemmes:

Landsrettens kendelse stadfæstes.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for Højesteret.